

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr 351 Rady Miasta Konina z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie zasad udzielania dotacji celowej na dofinansowanie kosztów inwestycji z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej związanych ze zmianą systemu ogrzewania c.o. i c.w.u. przy wykorzystaniu nowoczesnych rozwiązań i odnawialnych źródeł energii, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 403 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672 z późn. zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 7 lipca 2016 r. Rada Miasta Konina powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 403 ust. 4-6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) środowiska, podjęła uchwałę w sprawie zasad i trybu postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, kryteriów wyboru inwestycji do dofinansowania i sposobu jej rozliczenia.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego zawiadomiła Przedstawiciela Miasta o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu ww. uchwały. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 27 lipca 2016 roku.

Rozpoznając sprawę przedmiotowej uchwały w dniu 27 lipca 2016 r., Kolegium ustaliło i zważyło, co następuje.

Kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiotowym zakresie określa przepis art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska, który stanowi, iż *zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 4, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub*

dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określa odpowiednio rada gminy albo rada powiatu w drodze uchwały.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) w art. 403 ust. 4 przewiduje możliwość finansowania przez gminy i powiaty zadań własnych z zakresu ochrony środowiska poprzez udzielenie dotacji celowej w rozumieniu ustawy o finansach publicznych. Dotacja musi być ukierunkowana na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji:

1) podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych, w szczególności:

- a) osób fizycznych,
- b) wspólnot mieszkaniowych,
- c) osób prawnych,
- d) przedsiębiorców;

2) jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

W § 5 ust. 1 przedmiotowej uchwały, Rada Miasta postanowiła, iż:

„§ 5. 1. Dotacja na zmianę sposobu ogrzewania udzielana jest na częściowe pokrycie kosztów zmiany systemu ogrzewania określonych w § 1 ust. 3 i § 3 ust. 1, i wynosi:

- *do 70% kosztów, jednak nie więcej niż 5.000,00 zł. (słownie: pięć tysięcy złotych) dla ogrzewania:*
 - *gazowego,*
 - *olejowego, przystosowanego wyłącznie do spalania oleju opałowego lekkiego,*
 - *elektrycznego,*
 - *z miejskiej sieci ciepłowniczej,*
 - *z wykorzystaniem pompy ciepła.”*

Użyte w uchwale sformułowanie „do 70%” budzi uzasadnione wątpliwości kto i w jakim procencie ustalał będzie dofinansowanie kosztów zmiany ogrzewania (np. 20, 50, 70%) i od czego poziom dofinansowania będzie zależny. Zatem podjęcie decyzji w zakresie ustalania ostatecznej kwoty dotacji zostało przesunięte z organu stanowiącego na organ wykonawczy, co jest niezgodne z przepisami art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zważyć należy, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego zatem jej uregulowania winny być formułowane w sposób czytelny, jasny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych. Kolegium Izby wskazuje, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że uchwała jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w taki sposób, aby była zrozumiała dla przeciętnego adresata. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi

być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów. Zakres uchwały powinien zapewnić taki sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji (por. wyrok WSA w Lublinie z 19.09.2008 r., sygn. akt II SA/Lu 485/08, www.nsa.gov.pl). Uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (Wyrok WSA w Opolu z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Op 37/09).

Kolegium Izby wskazuje również, iż nie w pełni wykonano zalecenia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrażone w piśmie Nr DDO-530-545(2)/16/KSI z dnia 4 czerwca 2016 roku, bowiem zamiast przeredagować treść projektowanego postanowienia § 2 ust. 1 uchwały, które zawiera określenie wskazujące na fakultatywność „może udzielić” pozostawiono jego dotychczasową treść i dodano w postanowieniu § 2 ust. 1 zdanie drugie o treści wskazanej w opinii, a mianowicie „Przedmiotowa dotacja stanowić będzie pomoc de minimis w przypadku udzielenia dofinansowania podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą w odniesieniu do nieruchomości zajętych (w całości lub części) na prowadzenie działalności gospodarczej.”. Dodatkowo Kolegium Izby zauważa, że w tekście uchwały opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego pod poz. 4653 dodane przez Radę Miasta drugie zdanie w § 2 ust. 1 zostało zamieszczone w postanowieniu § 2 ust. 1 pkt 2 uchwały.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji uchwały.

 Przewodnicząca Kolegium
 Regionalnej Izby Obrachunkowej
 w Poznaniu
Wioletta Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.